

[Poul Møller.]

forslag, ja, så må man da, hvis man overhovedet vil have flere dagsordener i dag, have en dagsorden, der opfordrer ham til at gøre det.

Hilmar Baunsgaard: Inden jeg omtaler det stillede dagsordensforslag, har jeg en enkelt kort bemærkning til hr. Aksel Larsen, som jeg kunne have udeladt, hvis det ikke var, fordi jeg finder, at den er væsentlig i bedømmelsen af den øjeblikkelige politiske situation. Hr. Aksel Larsen sagde, at han ikke kunne forstå, at jeg ikke ville acceptere, at man ville bruge flertallet, og at andre partier ikke kunne få indflydelse, hvis de ville trænere forhandlingerne. Jeg er uden forbehold enig med det ærede medlem hr. Aksel Larsen i, at sådan må det være, og vi har ikke fra det radikale venstres side noget ønske om at trænere eller forlænge forhandlingerne. Men efter at der er indført den skik, at man kan få udskrift af, hvad man selv har sagt i fjernsynet, tror jeg, det ærede medlem vil kunne få bekræftet, at det ærede medlem på mødet i Køge sagde netop det, jeg sagde, og det er noget ganske andet: „Vi har flertallet, og det skal bruges.“ Senere: „Vi vil gerne have andre med.“ Og senere igen: „De skal ikke vente megen indflydelse.“ Det er en helt anden situation, der her er beskrevet.

Må jeg så om dagsordensforslagene sige, at vi ikke i det radikale venstre kan acceptere, at det er rigtige arbejdsforhold i folketinget, at man, lige før partierne skal gå til forhandling, ved en førstebehandling stiller dagsordensforslag om det, man just skal til at forhandle om — og det er det, regeringspartiet gør med sit dagsordensforslag. Da man ydermere i dette opfordrer til noget, som faktisk er sket, ikke ved finansministeren, men ved at der i udvalget er fremlagt et forslag, der indeholder et skatteloft, nemlig af det radikale venstre — så kan man altid diskutere, om det er fuldt tilfredsstillende — så finder jeg det ærlig talt helt overflødig at opfordre til,

at et sådant forslag bliver fremlagt. Det er fremlagt. Med disse begrundelser vil det radikale venstre ikke kunne stemme for den af regeringen foreslåede dagsorden. Da den på den anden side ikke siger noget, vi er imod, vil vi undlade at stemme og i konsekvens af dette også undlade at stemme om det stillede ændringsforslag.

Niels Westerby: Af det af regeringspartiets ordfører stillede dagsordensforslag fremgår det, at finansministeren er rede til at komme med et forslag til et skatteloft, og det fremgår også heraf, at man er indstillet på at drøfte hele dette spørgsmål, og så siger man, at det kan man vel ikke have noget imod — og det kan man jo dårligt stemme imod under nogen omstændigheder. På den anden side har det ikke alle de spørgsmål med, som vi har rejst, og som vi mente skulle belyses, så vi vil heller ikke kunne stemme for det.

Nogenlunde på samme måde forholder det sig med den dagsorden, som blev foreslået af det ærede medlem hr. Henry Christensen. Men jeg har et enkelt spørgsmål til formandens overvejelse. Hr. Henry Christensen kalder sit forslag et ændringsforslag til det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Peter Nielsen. Hvis det accepteres, betyder det, at hr. Henry Christensens ændringsforslag skal først til afstemning. Hvis det derimod ikke er et ændringsforslag, er det hr. Peter Nielsens dagsordensforslag, der først skal til afstemning. Det er et stort spørgsmål, om man kan kalde det af hr. Henry Christensen stillede forslag et ændringsforslag, det må vel nok siges at være et selvstændigt forslag, bl. a. fordi det fuldt ud indarbejder det dagsordensforslag, som hr. Henry Christensen oprindeligt fremsatte, medens hr. Peter Nielsens dagsordensforslag sagde det diametralt modsatte. Man kan derfor vanskeligt sige, at det er et ændringsforslag; det er formentlig et selvstændigt forslag, og det vil jeg bede formanden overveje, inden vi går over til afstemning.